

Učiňte satju a dharmu svými stálými společníky

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 21. října 2007* ←

Dnes je svátek Vidžajadašamí. Všichni lidé oslavují tento svátek s velikou radostí a nadšením. Některým lidem však tento den přináší smutek, protože je to den, kdy Sáí opustil své „staré tělo“. Lidská těla jsou jistě pouhý materiál. Jednou přišla za Bábou dlouholetá oddaná, Lakšmíbái. Bábá jí dal dvě zlaté mince a řekl: „Lakšmí, nos mince u sebe. Pečlivě je ochraňuj.“ Na těch dvou mincích bylo vyraženo datum Bábova odchodu z tohoto smrtelného světa.

(Svámí v tu chvíli vytvořil svou božskou rukou dvě zlaté mince. Ukázal je oddaným, sedícím v hale Sáí Kulvant.) Hleďte, zde jsou ty dvě mince. Dvě zlaté mince, které daroval Širdí Bábá Lakšmíbái, představují *satju* (pravdu) a *dharmu* (správné jednání), které pomáhají lidským bytostem v duchovním růstu. Svámí často nabádá oddané: „Jděte po své životní cestě s pomocí lidských hodnot. Nechť je váš každodenní život prosycen *satjou* (pravdou), *dharmou* (správným jednáním), *šánti* (mírem) a *prémou* (láskou).“

Pravda je *átman*. *Dharma* je povinnost, kterou musíme plnit. Proto plňte *dharmu* se *satjou*. Tyto dvě jsou ve skutečnosti duchovním cvičením, které máte vykonávat. Jedině ony vás budou v každém ohledu chránit. Odstraní veškerá trápení a potíže. Žádná lidská bytost by se za své cesty tímto fyzickým světem neměla vzdávat *satji*, ani *dharmy*. Pravda by se měla prožívat v srdci, zatímco správné jednání se má odrážet ve skutcích člověka. To stačí. Žádná další *sádhana* není zapotřebí.

Jména jako Ráma, Kršna, Góvinda a Nárájana jsou jen jména, která se připisují Bohu, ale božství nemá žádné určité jméno, ani podobu. Nejprve přichází pravda a pak správné jednání. Když správné jednání následuje pravdu, všechna trápení a potíže budou odstraněny.

Na tomto světě žijí milióny lidí, ale božství v nich je jen jedno. V Gítě je popisováno jako *Mamaivánšó džívalóké džíabhútah sanátanah* (věčný *átman* ve všech bytostech je částí mého bytí). Může být jakékoli množství lidí, ale představují jen počet. Jediné božství je přítomno ve všech. A božství je jediná pravda. Božství můžete nazývat jakýmkoli jménem – Ráma, Kršna, Góvinda, Alláh nebo Ježíš – ale Bůh je jen a jen jeden. Proto si uvědomujte jednotu božství, rozjímejte nad touto pravdou, považujte ji za Boha a všude ji šiřte.

Dnes se od nás neočekává dávaní almužen nebo dobročinnost. Ať se zabýváme jakoukoli činností, musí být prosyncena pravdou. Když lidé půjdou po této cestě, budou všichni šťastni. Celý vesmír představuje jen jednu pravdu. Ale lidé ji vyjadřují různými způsoby. *Ékam sat viprá bahudhá vadanti* (pravda je jedna, ale moudří o ní hovoří pod různými jmény). Jedině pravda je na tomto světě trvalá, všechny ostatní věci jsou pomíjivé, jako putující mraky. Jména a tvary trvalé nejsou. Trvalá je jediné pravda. Je to neměnný princip. Udržování věčné pravdy v srdci za všech okolností se stává *dharmou*.

V této souvislosti vám musím říci jednu věc. V tomto shromáždění je mnoho mladých lidí. Neměli by to přijmout nesprávně: Ve jménu modernismu se mnoho mladých vydává v životě špatnými cestami. Toto se neomezuje jen na určitou zemi nebo společnost. Stalo se to celosvětovým jevem, bez ohledu na společenskou třídu, společenství, náboženství či zemi. Tímto poblouzněním jsou děti postihovány od základní školy až po univerzitní studium.

Láska je Bůh, když se s láskou zabýváte jakoukoli činností, bude mít úspěch. Pojem „láska“ je dnes bohužel zneužíván a často se chybně vztahuje jen na tělo. Ne, to není pravá láska. To je jen pomíjivý, tělesný vztah. Pravá láska je od srdce k srdci. Je neměnná.

*Tělo je tvořeno pěti živly
a dříve či později je odsouzeno k zániku,
ale jeho vnitřní princip nezná ani zrození ani smrt.
Vnitřní princip nezná žádnou připoutanost
a je věčným svědkem.*

(báseň v telugu)

Tělo není trvalé. Proto nepřikládejte fyzickému tělu (*déha*) žádnou důležitost. Důležitý je vnitřní princip (*déhi*). Jedině *déhi* je vtělením pravdy. Je vážnou chybou ignorovat vnitřní princip. Když budete klást důvěru v nitro a budete se spoléhat na vnitřní princip, vnitřní princip se sám o všechno postará.

Na vnitřní princip, který je *nirámaja* (beze všech problémů), bychom neměli nikdy zapomínat.

Když Širdí Bábá opustil své fyzické tělo, byl den Vidžajadašamí. Během svých posledních chvil řekl lidem kolem sebe: „Nespoléhejte se na toto fyzické tělo. Zmizí a v několika minutách odplyne. Proč takové pomíjivé tělo považujete za pravdu? Nikdo by při této příležitosti neměl ronit slzy. Ale je to u fyzického těla přirozené. Z fyzického těla se těšte, dokud je naživu. Pak považujte odchod těla za sen.“

Fyzické tělo podrží na krátký čas po smrti svůj tvar. Proto je lidé kolem Báby nějakou dobu chránili s nadějí, že se vrátí zpět k životu, jak se to stalo již dříve. Pak přišel jeden z oddaných, Abdulláh, a připomenul jim: „Zapomínáme, co nám Bábá řekl. Bábovo slovo je pravda. Měli bychom je dodržovat. Podle něj máme vykonat pohřební obřady, neboť je to naše povinnost.“

Všichni oddaní spolu diskutovali, co je třeba udělat, a došli k závěru. Přemístili tělo do *vády* (kamenné budovy, kterou postavil oddaný jménem Búty) a tam ho pohřbili (*samádhí*). Tak jsou těla pomíjivá, ať člověk žije, jak dlouho chce. Fyzické tělo má určitá omezení. Toto tělo má také svá omezení, jako ostatní těla. Každé tělo má svá omezení. Nikdo je nemůže překročit, a jak běží čas, omezení rychle přibývají.

Vtělení lásky!

Proto považujte lásku za svůj nejpřednější zájem, prosím. Do srdcí pevně zakotvěte pravdu. Ať děláte jakoukoli činnost, dělejte ji s *dharmou* (správným jednáním). Je to pravda, která udržuje *dharmu*, a *dharma* naopak chrání pravdu. Z toho důvodu měla Lakšmíbáí u sebe dvě zlaté mince od Báby. Cítila: „Tyto mince mi dal Bábá. Jsou zlaté a velmi cenné, cennější než diamanty. Nemůže být nic významnějšího, než tyto mince. Nepotřebuji nic jiného.“ Ony dvě mince představovaly *satju* a *dharmu*.

Jedině pravda a správné jednání ochraňují svět. Vykonáváme mnohé typy *sádhany*, abychom svět chránili. Jsou to však jen okázalá cvičení. Do srdce musíte vložit tyto dvě hodnoty a po všechny časy je následovat, dnem i nocí. V současné době ta slova jen zpíváte ústy. To nestačí. Když hodnoty uplatňujete se vší upřímností, dosáhnete žádaných výsledků. Nemá smysl opakovat slova jako papoušek. Dokonce i magnetofon umí takové cvičení. Člověk by měl rozvíjet přesvědčení o těchto hodnotách se vší upřímností. Jen tehdy se vám vtisknou navždy do srdce. Zůstanou navždy s vámi, ve vás. K dosažení takové *sádhany* byste měli vyvinout velké úsilí.

Jednoho dne přišla za Lakšmíbáí její dcera a požádala ji: „Mami, dej mi ty dvě mince, které ti dal před časem Bábá, prosím.“ Ale Lakšmíbáí odmítla: „Ne, nemohu ti je dát. Musí se dostat ke stejné osobě, která mi je dala, a k nikomu jinému. Nemám právo je dát tobě. Musí je dostat Bábá, vtělení pravdy a *dharmy*.“

Můžete zpívat jakékoli množství jmen a manter, můžete vykonat mnoho rituálů a obětí. Ale nakonec zůstává *satja* a *dharma*. Držte se jich. Vy nejste ode mne oddělení. Vy jste moje *amsy* (části), jak je prohlášeno v Bhagavadgítě. *Satja* a *dharma* vás následují po mnoho zrození. Dnes vykonáváte různá duchovní cvičení. Nakonec budou všechna neužitečná.

Zpíváte Rámovo jméno – „Rám, Rám, Rám“. Modlitební šňůra ve vašich rukou se otáčí, ale mysl se k Rámovi neotočila. Vaše *džapa* bude plodná, jen když je mysl připoutána na jméno, které zpíváte. Ať děláte cokoli, nechtě je to pravdivé. Přimkněte se vždy k pravdě, za všech okolností. Ve skutečnosti je pravda vaším pravým životním principem. Je to vaše *švása* (životní dech). Bez pravdy a správného jednání bude jakékoli množství promluv, upanišad, zpívání Gíty, četba duchovních textů a tak dále bezvýznamným cvičením. Mohou být užitečné pro naplnění času, ale nemohou posvětit váš život. Pravda a správné jednání jsou dvě nejvýznamnější *sádhaný* k osvobození z pozemského světa.

Stále si připomínejte, že jste částí (*amsa*) Bohu. Uvědomujte si svůj vztah k Bohu. To je jediný vztah, který bude trvat navždy. Můžete patřit ke kterékoli zemi či náboženství, ale neuvažujte v té souvislosti o žádných rozdílnostech. Všechna náboženství učí stejnou pravdu a vedou ke stejnému Bohu. Žádné náboženství není špatné, je-li váš intelekt dobrý. Proto musíte udržovat svůj intelekt v dobrém stavu. Náboženství musíte chápat v jejich správné perspektivě.

Vaše mysl se může neustále měnit, ale náboženství se nemění. Proto byste neměli dávat prostor žádným pochybnostem. Nepěstujte pochybnosti. Udržujte v mysli jen pravdu a lásku. Pravda je *átman*. Jaký má význam slovo „Já“? Znamená to *átman*. Řiďte se svým *átmanem*. Je to vaše *dharma*. Budete-li to dělat, nesetkáte se s žádnou pohromou. Vše splývá s božským *átmanem*. Uvědomte si tuto pravdu. Pak bude váš život posvěcen.

Vtělení lásky!

Stále se držte dvou principů – *satji* a *dharmy*. *Dharma* neznamená dobročinnost. Musíte následovat pokyny svého svědomí, které je založeno na pravdě a správném jednání. Vy všichni jste vtělením pravdy! Vy všichni jste vtělením Satja Sáího! Pamatujte si tuto pravdu a krácejte vpřed po své životní cestě.

Často se trápíte: „Svámí nepromluvil ani jednou během těchto dní Dasary.“ Dnes je den Vidžajadašamí. Je to den, kdy Sái opustil staré tělo. Dnes vám Sái, který na sebe vzal nové tělo, vypráví příhody, které se staly, když měl ještě to staré.

Nechodte do společnosti špatných přátel. Když to budete dělat, budete také špatní. Musíte stále chodit do dobré společnosti. Co je myšleno dobrou společností? *Satja* a *dharma*. Proto se vyskytujte ve společnosti pravdy a správného jednání. Když se pevně přimknete k těmto dvěma hodnotám, bude váš život plynout radostně a hladce.

Velmi brzy se celá země sjednotí, jednou pro vždy zmizí všechny rozvratné tendence. Ve skutečnosti se sjednotí celý svět, zmizí rozdíly mezi národy, náboženstvími, kastami a podobně a všichni lidé budou prožívat božství. Všichni lidé budou jako bratři a sestry. Jeden druhého oslovujete bratře a sestro. Jeden druhému říkáte „dobrý den“. Jaký to však má smysl, jestliže je v nitru prázdnota? Jeden druhého vždy zdravte s příjemným úsměvem na tváři. Nikdy své pocity nevyjadřujte s divokým smíchem: „Hahaha!“ Na tvář usadte sladký a jemný úsměv. To je správný smích. Když při smíchu vydáváte velký hluk, obtěžujete ostatní.

Máte veliké štěstí, že jste zde. Vysvětlil jsem pravý význam dvou zlatých mincí, které dal Bábá v Širdí Lakšmíbái. Někteří lidé se pokoušeli mince od ní získat, ale ona nikomu nevyhověla. Vrátila je Bábovi se slovy: „Tyto mince patří tobě. Vracím ti je zpět. Ani mé děti ani nikdo jiný je neměl.“

Narodí se děti. Vztah mezi manželem a manželkou přichází až po svatbě. Kdyby nebylo manželské pouto, nebyla by tu ani manželka ani manžel. Není-li tu manžel a manželka, není tu prostor, aby se narodilo dítě. Tak nemá jeden ke druhému vztah. Každý je jen pro sebe! Takové je poselství, které přináší slavná píseň Bhadža Góvindam, kterou složil Ádi Šankara.

(Bhagaván ukončil svoji promluvu písní „Bhadža Góvindam“.)

U příležitosti svátku Vidžajadašamí, v Prašánti Nilajam dne 21. října 2007